

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Trnkové a soudů JUDr. Michala Hájka, Ph. D., a Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jiříka v právní věci

žalobce: **4RAIL, a.s.**, IČ 29114179
sídlem České Budějovice, Okružní 756
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Houžvičkou
sídlem Jana Palacha 121/8, Břeclav

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, Praha

o žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10. 6. 2021,
č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah žaloby

1. Včasnou žalobou doručenou krajskému soudu dne 28. 6. 2021 se žalobce domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované, kterým žalovaná podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítla jeho odvolání a potvrdila prvostupňové správní rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení České Budějovice ze dne 6. 5. 2021, č. j. X.
2. Dne 12. 9. 2019 byl na žalobce podán věřitelský insolvenční návrh a bylo zahájeno a vedeno insolvenční řízení u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod spisovou značkou KSCB 46 INS 19564/2019. Česká správa sociálního zabezpečení podala dne 3. 1. 2020 do tohoto insolvenčního řízení přihlášku evidovanou jako P 44-1, kterou přihlásila nezajištěné pohledávky v celkové výši 6 270 373 Kč. Úpadek žalobce byl řešen reorganizací. V průběhu insolvenčního řízení byl předložen reorganizační plán a dne 8. 11. 2020 byla povolena reorganizace. Věřitelé ve skupině A, do které patřila i žalovaná, měli obdržet plnění ve výši minimálně 2,18 % z přihlášených pohledávek. Dne 3. 9. 2020 žalovaná obdržela od insolvenčního správce částku 170 384,61 Kč, čímž byla její pohledávka dle schváleného reorganizačního plánu zcela uspokojena.
3. Následně dne 4. 9. 2020 žalobce uhradil na účet žalované částku 773 215 Kč v rámci účinné lítosti, v důsledku čehož byl žalobce rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 9. 2020, č. j. 8 T 28/2020-578, zproštěn obžaloby z trestného činu neodvedení pojistného za zaměstnance.
4. Dne 11. 3. 2021 žalobce žádost Okresní správě sociálního zabezpečení podle § 17 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistné na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pojistném“), o vrácení přeplatku na pojistném na sociálním zabezpečení ve výši 773 215 Kč. Této žádosti Okresní správa sociálního zabezpečení svým prvostupňovým rozhodnutím nevyhověla, neboť se o přeplatek nejedná. Uvedenou částku považovala Okresní správa sociálního zabezpečení za řádně přijatou platbu žalobce z důvodu využití institutu tzv. účinné lítosti.
5. Žalobce namítá, že účinností reorganizačního plánu došlo dne 30. 7. 2020 k zániku závazků, které neměly být dle reorganizačního plánu uspokojeny. K tomuto dni měly orgány sociálního zabezpečení tuto skutečnost zohlednit – zaúčtovat – provést účetní operaci „Vyvedení pohledávky z podkonta“ a nečekat s reakcí na právní moc usnesení insolvenčního soudu na č. l. B-106 dne 11. 11. 2020. Pokud by takto žalovaná postupovala, byl by vznik přeplatku viditelný, neboť pak by platba 773 215 Kč ze dne 4. 9. 2019 uhrazená v rámci institutu účinné lítosti nemohla být zaúčtována na dlužném pojistném, když zde již žádné dlužné pojistné v souladu s účinky schválení reorganizačního plánu nebylo.
6. Žalobce dne 4. 9. 2020 uhradil žalované částku 773 215 Kč, tj. více než kolik činila pohledávka žalované dle reorganizačního plánu (173 384,61 Kč), když tato byla zcela uhrazena insolvenčním správcem při plnění reorganizačního plánu. Celá částka 773 215 Kč je proto dle žalobce přeplatkem dle § 17 uvedeného zákona, neboť dle ustálené judikatury je za přeplatek třeba považovat jakékoli plnění bez právního důvodu. Ke dne 4. 9. 2020 nemohla žalovaná již evidovat žádné dlužné pojistné vůči dodavateli, neboť veškeré

pohledávky žalobce za žalovanou mimo rámec reorganizačního plánu žalobce zanikly již dne 30. 7. 2020.

7. Jakkoli právní předpisy neupravují, kde má takovéto účetní operaci „vyvedení pohledávky z podkonta“, má žalobce za to, že pozdním učiněním této účetní operace až dne 11. 11. 2020 nemůže být využíváno této mezery v zákoně v neprospěch žalobce.
8. Žalobce odmítá argumentaci orgánů sociálního zabezpečení, neboť tato argumentace zcela pomíjí zvláštní právní úpravu insolvenčního zákona a účinků schválení reorganizačního plánu.
9. Žalobce dále poukazuje na vady dokazování před prvostupňovým správním orgánem, který dokazoval pouze obžalobou, nicméně jak sám uvádí, odvolací orgán toto pochybení částečně napravil tím, že provedl důkaz trestním a insolvenčním spisem. Z těchto důkazů však žalovaná učinila nesprávné závěry, tak jak žalobce popisuje.

Vyjádření žalované a replika žalobce

10. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 12. 8. 2021 navrhla podanou žalobu zamítnout jako nedůvodnou, neboť dlužník uhradil danou pohledávku v rámci trestního řízení. Žalovaná jako věřitel žádné právo vůči dlužníkovi - žalobci neuplatňovala. Danou částku žalobce uhradil v rámci trestního řízení, neboť pokud by tak neučinil, znamenalo by to další pokračování trestního řízení. Platba této částky není dle žalované platbou bez právního důvodu, když byla uhrazena v rámci trestního řízení na neodvedené, ale zaměstnancům sražené pojištění, jak je uvedeno v žalobou napadeném rozhodnutí.
11. V replice ze dne 2. 9. 2021 žalobce uvedl, že žalovaná soustavně přehlíží, že pohledávka z titulu neodvedeného pojistného v době, kdy byla platba žalobcem uhrazena, tedy dne 6. 9. 2020, jež neexistovala, neboť zanikla účinností reorganizačního plánu dne 30. 7. 2020.

Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.).
13. Krajský soud rozhodl při jednání dne 29. 6. 2022, při kterém účastníci setrvali na svých dosavadních podáních.
14. Žaloba není důvodná.
15. Ve správním spise jsou založeny vybrané listiny z trestního řízení vedeného s žalobcem a jeho statutárním orgánem. Z těchto listin je zřejmé, že okresní správa sociálního zabezpečení poskytovala součinnost orgánům činným v trestním řízení stran otázky plnění daňových povinností žalobcem v širším slova smyslu. Z usnesení Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, Územní odbor České Budějovice, Oddělení hospodářské kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 19. 12. 2019 plyne, že bylo zahájeno trestní stíhání statutárního orgánu žalobce a žalobce samotného z přechinu neodvedení daně, pojistného na sociálním zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Toto neodvedení plateb se netýkalo pouze České správy sociálního zabezpečení, ale i zdravotních pojišťoven a finanční správy. V případě České správy sociálního zabezpečení se jednalo o částku 773 215 Kč za období od října 2017 do května 2019. V totožném duchu je vedena i obžaloba Okresního státního zastupitelství

v Českých Budějovicích ze dne 6. 4. 2020. Dne 10. 9. 2020 se přípisem dotázal Okresní soud v Českých Budějovicích Okresní správy sociálního zabezpečení, zda byla uhrazena částka ve výši 773 215 Kč na neodvedeném pojistném na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, když dle sdělení obžalovaných byla platba provedena dne 3. 9. 2020. Okresní správa sociálního zabezpečení na to sdělila, že tuto platbu dne 4. 9. 2020 obdržela. Následně byl Okresním soudem v Českých Budějovicích vydán dne 16. 9. 2020 rozsudek, č. j. 8 T 28/2020-578, kterým byli obžalovaný statutární zástupce a žalobce podle § 226 písm. e) trestního řádu zproštěni obžaloby, neboť trestnost činu z důvodu účinné lítosti zanikla.

16. Ve správním spise jsou dále založeny vybrané listiny z insolvenčního řízení vedeného u zdejšího soudu pod spisovou značkou KSCB 46 INS 19564/2019 ve věci reorganizace žalobce. Dle usnesení insolvenčního soudu ze dne 14. 6. 2020, č. l. B-89, bylo rozhodnuto o schválení reorganizačního plánu ze dne 3. 3. 2020. Účinky reorganizačního plánu v souladu s § 352 odst. 1 insolvenčního zákona nastaly dne 30. 7. 2020, tak jak je zřejmé z poznámky nabytí právní moci vyznačené v insolvenčním rejstříku.
17. Podle § 356 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úplatku a způsobu jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, platí, že *není-li tímto zákonem nebo reorganizačního plánu stanoveno jinak, zanikají účinností tohoto plánu práva všech věřitelů vůči dlužníkovi, a to i v případě, že svou pohledávku do insolvenčního řízení nepřihlásili; za věřitele dlužníka se považují osoby uvedené v reorganizačním plánu za podmínek v něm stanovených, včetně rozsahu jejich práv.*
18. Podle § 242 trestního zákoníku platí, že *trestní odpovědnost za trestný čin neodvedení daně, pojistné na sociální zabezpečení a podobné povinné platby (§ 241 tr. zák.) zaniká, jestliže pachatel svou povinnost dodatečně splnil dříve, než soud prvního stupně počal vyhlášovat rozsudek.*
19. Z § 356 odst. 1 ve spojení s § 352 odst. 1 insolvenčního zákona plyne, že účinností reorganizačního plánu, tj. 30. 7. 2020, zanikly všechny pohledávky věřitelů vůči dlužníkovi nad rámec schváleného reorganizačního plánu. Jinými slovy, účinností reorganizačního plánu je dlužník povinen plnit pouze pohledávky dle tohoto reorganizačního plánu v jím uvedené výši, neboť ve zbytku právo na plnění těchto pohledávek, jakož i pohledávek do insolvenčního řízení nepřihlášených, zaniklo. Tímto způsobem došlo skutečně k zániku práv orgánu sociálního zabezpečení vůči žalobci tak, jak žalobce uvádí. Ve zbytku však nelze žalobci přisvědčit.
20. Shodně s orgány sociální správy má krajský soud za to, že platba ze dne 3. 9. 2020 ve výši 773 215 Kč nebyla platbou bez právního důvodu, neboť právní důvod této platby byl dán v probíhajícím trestním řízení a § 242 trestního zákoníku.
21. Na prvním místě je nutno uvést, že bylo-li v rámci trestního řízení vůči žalobci řešeno dlužné pojistné ve výši 773 215 Kč, pro tuto částku byla podána obžaloba, bylo na žalobci, aby výši této částky rozporoval má-li za to, že výše této částky byla nesprávná. To však žalobce neučinil. V rámci účinné lítosti nebyl žalobce povinen uhradit evidovaný nedoplatek, nýbrž měl dodatečně splnit svoji daňovou povinnost, a to dříve, než trestní soud prvního stupně začne vyhlášovat rozsudek.
22. Žalobce desinterpretuje obsah a smysl § 242 trestního zákoníku, který míří k náhradnímu, dodatečnému splnění daňové povinnosti v plné její výši tak, jak ji měl daňový subjekt splnit, plnil-li by ji řádně a včas. Zákonodárce zde upřednostnil veřejný zájem splnění

daňové povinnosti, jakkoli opožděně. Podoba a výše této daňové povinnosti je přitom dána její skutečnou výší v okamžik, kdy měla být v souladu s právní úpravou řádně a včas splněna, tj. v okamžik splatnosti pojistného (daně v širším slova smyslu). Nejedná se tak o výši daňové povinnosti vzešlou *ex post* „uměle“ z insolvenčního řízení.

23. Splnil-li žalobce ve smyslu § 242 trestního zákoníku svou povinnost odvést pojistné na sociální zabezpečení v řádné výši, tj. ve výši, ve které ji měl řádně a včas splnit, dosáhl tímto svým postupem zániku své trestní odpovědnosti. To nelze v žádném případě považovat za plnění bez právního důvodu. Na tomto závěru nemění nic ani to, jak následně v průběhu reorganizace orgány sociální správy vedly daňový účet žalobce, co, jak a kdy evidovaly. Výši své řádné daňové povinnosti v rozhodný okamžik přitom žalobce nerozporuje. Na tom, jaká byla výše daňové povinnosti žalobce v rozhodný okamžik (tj. v okamžik splatnosti daně), nemůže poukazované insolvenční řízení a účinky schváleného reorganizačního plánu nic změnit.
24. Pouze pro úplnost krajský soud dodává, že akceptoval-li by žalobcův právní názor, znamenalo by to popření smyslu a účelu vedeného trestního řízení a užitého institutu účinné lítosti.
25. Co se týče námitky vad důkazního řízení před orgány sociální správy, sám žalobce uvádí, že má za to, že žalovaná ev. nesprávný postup Okresní správy sociálního zabezpečení napravila. Jelikož na prvostupňové a odvolací řízení nahlíží soud jako na jeden celek, neshledal i s ohledem na samotné žalobcovo hodnocení v postupu žalované žádných vad, které by měly vliv na zákonnost jejího rozhodnutí. Námitky žalobce se přitom týkají odlišného právního hodnocení, než-li neúplnosti či nesprávnosti zjištěného skutkového stavu.

Závěr a náklady řízení

26. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 zamítl.
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšnou žalovanou, v jejím případě nebylo prokázáno, že by jí v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z tohoto důvodu jí krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 29. června 2022

JUDr. Marie Trnková v. r.
předsedkyně senátu